

John Christopher DG. Lúbag

Lesson 2 – Truth Claim, Counter Statement, Monologue, Scene

Exercise 1: Write your truth claim in paragraph form.

Naniniwala ako na lahat táyo ay may kani-kaniyang karapatan at boses na dapat pakinggan. Anuman ang ating kasarian ay dapat lámang táyong magkaroon ng pagkakapantay-pantay na pagtingin mula sa lipunang ating kinabibilangan. Subalit sa kabila ng pahayag na ito ay tila nagmimistulan itong isang ideya lámang o pagbabakasaling tanggapin ng realidad. Sa mga panahong gaya nito ay isang mortal na kasalanan na ang paglihis ng kasarian mula sa pagkalalaki at pagkababae. Higit na pagkukulang sa pagtanggap at labis-labis na diskriminasyon at panghuhusga ang tinatamasa ng LGBT community mula sa nakararami at maging sa lipunang mas higit dapat na nakauunawa sa kanila. Sa kabila ng usaping ito ay hindi maitatanggi na ang gobyerno, kasama ng simbahang katoliko at iba pang sector, ang siyang nangunguna sa malawakang pagyurak sa pagkatao at pagtapak sa karapatan ng LGBT community.

Naniniwala ako na gaya natin ay may karapatan din silang ihayag ang kanilang damdamin nang walang pag-aalinlangan. Hindi nangangahulugan na sakít o salot sa lipunan ang kanilang pagiging iba sa nakararami. Naniniwala ako na mayroon silang karapatan na pumili at magmahal sa kaparehong kasarian hangga't wala silang sinisirang anuman o kanino mang búhay na tinatapakan. Hindi nila kailangang baguhin ang takbo ng kanilang búhay at nararamdaman para lámang umayon sa mapanghusgang lipunan. Bagkus ang lipunang ito ang nararapat na magbago ng pagtingin sa kanilang kalagayan na patúloy inaabuso at ipinagsasawalang-bahala. Naniniwala ako na ang LGBT community ay may kani-kaniyang karapatan at boses na dapat pakinggan. Wala akong nakikitang anumang mali sa kanilang pagkilos, pananalita, paghahayag ng damdamin, at pagpili ng táong mamahalin maging iba man ito sa alam nating pangkaraniwan.

Exercise 2: Write from the opposite stance. Make a point-by-point contradiction of the truth claim you wrote in Exercise 1.

Naniniwala ako na may dalawang kasarian lámang na dapat tugunan ng ating lipunang kinabibilangan. Ito ay ang lalaki at ang babae. Kayâ't anumang paglihis sa kasariang ito ay maituturing na makamundo at makasalanan. Naniniwala ako na ang LGBT community ay may kani-kanilang gawi ng pananamit, pananalita, at pagkilos na lubhang hindi katanggap-tanggap at naaayon sa mata ng diyos at lipunan. Sila rin ang punòng sanhi ng patúloy na pagkalat ng hindi mapigilang sakít na AIDS at HIV virus. Bukod dito ay isa silang malaking kahihiyan at hindi magandang ehemplo para sa kabataan. Naniniwala rin ako na ang LGBT community ay hindi nararapat na tumuntong sa anumang tahanan ng Diyos nang dahil sa pagsuway nila sa mahigpit na utos ng Maykapal at ng simbahan na ang lalaki ay para lámang sa babae at ang babae ay para lámang sa lalaki. Para sa akin ay nararapat lámang na mawalan sila ng puwang sa lipunang ito sapagkat ang kanilang mga kilos at gawi ay lubhang hindi makatao at higit na nakapandidiri sa mata ng marami.

Sa kabila ng lahat ng ito ay tama lámang na hindi pakinggan ng gobyerno ang mga hinaíng ng LGBT community hinggil sa kanilang karapatan na diumano ay patúloy raw tinatapak-tapakan at ipinagsasawalang-bahala. Para sa akin ay walang karapatan ang sinumang hindi marunong sumunod sa utos ng nakatataas at ang walang-pakundangang bumababoy sa katawang ipinagkaloob ng Diyos. Naniniwala ako na sa halip na ipagpatúloy ang paglihis ng kasarian mula sa pagkalalaki at pagkababae ay mas dapat na lámang panindigan ng LGBT community ang kasariang ipinagkaloob sa kanila ng Diyos. Marahil ay dito mas masusubok ang kanilang pananalig sa pinanghahawakang pananampalataya. Kung sakali mang magpatúloy ang kanilang malawakang paglihis sa kasarian ay mananatili lámang silang sakít at salot sa lipunang ating kinabibilangan. Walang mali sa hindi pagtanggap ng nakararami. Bagkus ang malaking kamalian at kakulangan ay nagmumula sa mga táong mas pinipili ang sarili at nagiging makasalanan sa mata ng Diyos at lipunan.

Exercise 3: Write a monologue in such a way that the arguments you wrote in Exercise 1 and Exercise 2 seem to be debating against each other.

Iniisip mo nang iwan siya dahil sa pag-aalinlangan mo na mahusgahan kayo ng mga táong hindi lubos na nakauunawa. Lalaki ka at lalaki siya. Kayâ't magdedesisyon ka nang iwan siya. Pero hindi. Sa halip ay mas pipiliin mo pa rin ang manatili sa kaniya dahil maaalala mong mahal mo siya. Makakasama ka niya sa lahat ng saya. Pero mapapagod ka rin dahil ayaw mong maging bahagi ng diskriminasyon at panghuhusga ng iba. Kayâ't nanaisin ng isip mo na panandalian munang lumayo sa kaniya. Pero magdadalawang-isip ka. Sa halip ay mas lalo mo siyang mamahalin. Mas lalo mong iparamdam sa kaniya na kasa-kasama ka niya kahit pa bahagi ka na ng itinuturing na sakít ng iba. Ipagsasawalang-bahala mo ang lahat ng ito at tanging siya lámang ang titingnan mo. Kahit pa nasasaktan ka sa tuwing nakikita mong nasasaktan siya. Sa kabilang bandá ay maiinis ka sa sarili mo. Maiisip mong muli ang pagkakataon na maiwasan ang lahat ng ito. Pero babalik kang muli. At itatanim sa isip mo na pinili mo rin ang mga ito. Kayâ't sasamahan mo siya at hindi ituturing bilang isang sakít na nakahahawa. Bagkus ay mas lalo mo pa siyang kikilalahin at pagkakatiwalaan. Sabay pa rin kayong tatawa. Pero minsan ay hindi mo masasabayan ang nakaririnding tawahan at bulungan na nagsasabing kayo ay makasalanan. Magagalit ka sa púntong tila pinagtatabuyan kayo ng simbahan. Pero muli mong maaalala na mahal mo siya. Kayâ't wala kang ibang magagawa kundi samáhan siya. Hindi pa rin kayo mawawalan ng pananalig sa kabila ng hindi mabilang na paninira at panghuhusga ng iba. Mahal mo siya at mahal ka niya. At mamahalin mo ang lahat ng kapintasan ng iba sa kaniya. Hindi mo siya kailanman babaguhin para lámang tanggapin ng iba. Mamahalin mo siya sa kung paano mo siya unang nakilala. Pero darating ka rin sa púnto ng pagtataka. Maaaring maitanong mo sa sarili mo kung masaya ka ba talaga. Kung mahal mo ba talaga siya o masaya ka lang sa píling niya. Kung tanggap mo na ba talagang maging bahagi niya o magpasahanggang-ngayon ay nagdududa ka pa. Pero sa isang iglap ay malilimutan mo ang lahat ng ito sa tuwing makikita mo siya. At sa pagkakataong iyon ay titindig kang kasama siya. Hindi mo na kailanman maiisip na iwan siya. Hindi ka na kailanman magdududa o magtataka. Sabihin man ng iba na kayo ay makasalanan o sakít na nakahahawa ay patúloy mo siyang pipiliin. Ipagsasawalang-bahala mo ang lahat ng ito dahil mahal mo siya at mahal ka niya. At sa hulí ay

mas lalo mong ipararamdam sa kaniya na kasa-kasama ka niya. Kahit ano pa man ang sabihin nila at kahit pa pagkaitan kayo ng puwang sa mundo ng iba.

Exercise 4: Write a two-character scene. Put an object that the characters will talk about in the scene.

Tagpuan: Sa isang art exhibit.

NAKATAYÔ SI EDISON SA HARAP NG ISANG PAINTING AT TAHIMIK NA PINAGMAMASDAN ITO. MAKIKITA SA PAINTING ANG IMAHEN NG DALAWANG LALÁKING NAKAHUBAD NA MAGKAYAKAP AT NAGHAHALIKAN. MAPAPANSIN NI EDISON ANG PAGLAPIT NG ISANG BABAE SA KANIYANG KINATATAYUAN. ILANG SANDALI ITONG TATAYÔ ROON NA WARING PINAGMAMASDAN DIN ANG PAINTING.

Babae

That's odd. Hmm... What do you think?

MAGSASAWALANG-KIBO LÁMANG SI EDISON NA WARING HINDI NARINIG ANG BABAE. MAYÂ-MAYÂ PA AY TATAPIKIN SIYA NG BABAE GÁMIT ANG SUKBIT NITONG SLING BAG.

Babae

Huy.

BABALING ANG ATENSYON NI EDISON SA BABAE AT SAKÂ LÁMANG ITO MAGSASALITA.

Edison

I'm sorry. May sinasabi ka?

Babae

Wala. Ang sabi ko, ang ganda nitong painting. Pero parang ang weird lang.

Edison

Weird? Bakit naman?

Babae

You know, man to man.

Edison

Pag lalaki sa lalaki, weird agad? Hindi ba puwedeng freedom of love muna? At sakâ isa pa, hindi na bago ang same sex relationship sa panahon ngayon.

Babae

I don't think so. And besides, ang rude kayâ niyang tingnan. Tápos naka-display pa sa public. There might be kids around here who might see this.

Edison

Alam mo, the painting is for everyone. Pero kung hindi mo naman ito iintindihin, maybe the painting is not for you. And the kids? They won't be paying much attention to it. Not now, at least, but someday.

PANANDALIANG HINDI MAKAKIKIBO ANG BABAE. MULI NIYANG IBABALING ANG ATENSYON NIYA SA IMAHEN NG DALAWANG LALAKING NAKAPINTA SA PAINTING.

Edison

I don't think it's rude. Hindi naman por que may nakahubad na o komo bakla, e, bastos na. Hindi lang naman ito usapin ng libog. We're talking about lives here. And we don't have to be gay to understand them. Ano bang mahirap, do'n? Look at the painting. Don't you see what's it telling? Sa mga ganitong obra táyo namumulat.

Babae

Namumulat saan?

Edison

Truth and reality. Ang ganda kayâ. Don't you see? And it's really brave, I think. Ganoon naman talaga dapat, di ba?

End of Scene